

עין משפט
נר מצוה

נִדָּא אַ מַיִי פֿון מַהֲלֹכֹת
נַחֲלוֹת הָאֵלֵּי הָ סַמָּג
עֶשְׂרֵן זֹנוֹשׁ״ע ח״מ ס״
רַפָּה סַעֲרִיף 3 וַע״שׁ:
נִהַב מַיִי פֿכּ״ג מַהֲלֵי
אַשׁוֹת הָאֵלֵּי הָ סַמָּג
עֶשְׂרֵן מַחַ טוֹשׁ״ע אַה״ע ס״
פֿחַ סַעֲרִיף ז׃

ולרצות ולא יאכל כלום צהם וקשה
דאמאי משני לעיל לירד ולמכור תנן
לישני לירד ולאכול תנן דהא אפילו
לאכול צהם אחי יורד ועוד אמאי
פריך צהר אחי אף צניהם כלל לא
הא ודאי אין לו כלל אפילו למ"ד
מורידין כיון שאין לו אלא כארים
נכרי ועוד אמאי פריך מהמזו"א
הנאות על נכסי אשתו דהתם יורד
לאכול כל הפירות אכל הכא אחי
יורד כל אס צבורת אריותו ומו
דאמר שמואל לקמן שבי שהניח קמה
לקזור מעמידין אפטרופוסין וקו"ר
ובז"ר ואח"כ מורידין קרוב לנכסיו
ובז"ר אמאי אפילו יורד מזהב וזהב

אפקעתא ומלכא. המלך.
 עינל מלווהו (שחזר עק.
 ע"ש). מה שחזר עק.
 גירסה (תחבוב טס).
 אטור קטנה. יתורה
 שהשתמה במצאע ועל
 יסולח נלחן, כמראה של
 נכסי חאדרימ. וכן
 מלחם בו שטן יז וזש
 שהשיב וטולל משפט
 ארסי המדיני (ש.ג.
 דלא ליפסידנהו. וכן
 יכסוף וקקלן הקרקעות
 ויכלל וכו' שיעמל דמיון
 שחם ממלחן, ויכסוף
 ליה כלרסו מו לא מפסיד
 להו, מימר חלל שחם לא
 שחם וכו' תמלחן יז אטול
 ממחל לפי עמלי (ש.ג.). אין
 מוויקקין קטני קטני.
 המוחקין נכסי קטני
 שטס, אינו חוקק דהא
 דלא משה חזר עק דהא
 (ש.ג. ע"י).

[illegible]

פרק הנצחיקן (גיטין דף נב.) מנהו
כח מדרב הונא דליץ מחזיקין דלמא
והא דמורידין נכרי משום דליכא
ורידין א"כ יש לו דעת לומר הבא
יש לו לדעת ולמחות בסוף כל שלשה
וכי

וב להשכיח וליטול כארים: ולוקים
וורחין לבקש אפוטורופוס לאנשים
פוסם לבדר מזלם אצל לדיקנני לא
שורידו להם איש נכרי: ולא

(א) נראה ד"ל אפילו לנכסי
רטושין ועי' בש"מ כאן מש"כ
בשם הרא"ש ז"ל.
(ב) נראה דר"ל כגון שטבע
במים שאין להם סוף וכיוצא בו
ועי' ברמב"ם ובש"ע ח"מ
ק"ס רפד.

לנכסיו ש"מ לא ינחל ליה: בורה הרי הוא כשנ"ו. שאין דעמו מיושבת עליו מחמת שהוא צדוק: מחמת כרגא. שאין לו ממה לפרוע כסף וגולגלתו למלך ובורח לפני בוא המון: היינו יורא לדעת. שאין כאן צדקה: מחמת מרדיו. שהרג את הפוש ופרסאי הורגין על שפיתוח דמים לצדאמרין צבצב קמח (דף קפ). מרדיו היא היתחה בלשון פרסי וכן מפורש בשערים דרב רבא גמון

(שער מ): מעמידין אפערופוס. להכניס דבר המוכן ויהא שמו
אפערופוס לעולם. שלא יטול כלום: אפערופא לדיקני לא
גדולים שנתמלא וקנס לפי שלא ימלאוהו. דשכלמא ליחמי אי
שמעי לה: אין מורידין קטן לנכסי שצוי. ואפילו הוא רחוי
קרוב. הראוי לירש בנכסי קטן לעשות ולאכול כדמסיים טעמיה
לחלק ירושתו בא וטוב להם להוריד איש נכרי דלא מצי
קטן שיש לו אח מאב ואחור ואח מאב יש לו אח מאם דאיש נני
קורבת אחיו של זה שהיה אח של קטן דלאחויקין בזה לזו
ואלו לחלקו שצוי: בנתי ממונת דזה אח מהם ואין לה טעם
לנכסי קטן שמה יחיוק בהם מחמת ירושה אבל אחר שאין לו טעם
ואכלתים שני חזקה ש"מ אין מחזיקין בנכסי קטן אם לא אכל

ומה' ה' קרוב לאחוזקי צדק ולומר
 וכן מחמת קרוב לנכסי קטן כגון
 אומר אה מאס לנכסי קטן מחמת
 ול אחי מאמי הם שפלו לו מאציו
 וזכר הונא. דאמר אין מורידין קרוב
 שמא יטעון אציו של קטן מכרם לי
 ש שנים שאלכן צפוי הקטן חזקה:
 ואפי'